

vuje § 92 ústavní listiny: »Pokud ručí stát za škodu způsobenou nezákonným výkonem veřejné moci, určuje zákon«. Takovýto zákon však dosud vydán nebyl. Dvorního dekretu ze dne 14. března 1806 Sb. z. s. čís. 758 se v daném případě dovolávati nelze, poněvadž není žalován státní úředník, nýbrž přímo stát sám; ale nelze se tu také dovolávati zákona čís. 4/18 Sb. z. a n., poněvadž tu jsou míněny pouze nároky proti státu nebo jednotlivým zemím, jež se nehodí na pořad práva a o nichž nejsou příslušné rozhodovati úřady správní (viz Vážný: O ústroji a příslušnosti soudů, str. 37/38 vyd. Brno, 1926). V daném případě jde o nárok na náhradu škody, tedy o nárok, jenž podle ustanovení §§ 1295 a 1338 obč. zák. se hodí na pořad práva, ale ovšem tenkrát, když svou povahou jest nárokem soukromoprávním. Toho právě v daném případě není, neboť tu jde o poměr jednotlivce (žalobce) k výkonné moci státní, jež prý bezprávně zasáhla do jeho právní sféry, zabavivši mu bezprávně majetek a znemožnivši mu tak existenci. Jde tu tedy o poměr veřejnoprávní, o němž rozhodovati přísluší toliko správním úřadům, nikoli soudu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalobce stačí poukázati k správným důvodům napadeného usnesení. Nejde o věc občanskou, jak míní žalobce, proto, že žalobním důvodem je nárok na náhradu škody, neboť přípustnost pořadu práva také u takového nároku dlužno pro každý jednotlivý případ posuzovati podle skutkového a právního základu žaloby v tom kterém sporu. Rekursní soud správně dovodil, že v souzeném případě nejde o občanskou věc ve smyslu § 1 j. n.

Čís. 15513.

Dostává-li nemanželský otec podpory v nezaměstnanosti, jež se v určitém období postupně snižují a potom opět se vrací k své původní nejvyšší hranici, jest posouditi mohoucnost nemanželského otce k plnění zákonné vyživovací povinnosti podle celkové částky podpor za celé období.

Nezaměstnanost nemanželského otce a skutečnost, že toho času nemá jiných příjmů než podpory v nezaměstnanosti, nevylučují samy o sobě podle zákona mohoucnost k plnění výživného.

(Rozh. ze dne 16. října 1936, R II 451/36.)

Srovnej: Sb. n. s. čís. 14776.

Nemanželský otec (typograf) se domáhá zproštění své vyživovací povinnosti k nemanželskému svému dítěti proto, že jest nezaměstnan a že jest mu vyplácena podpora v nezaměstnanosti 80 Kč týdně, jež mu bude snížena na 60 Kč týdně, takže není s to dostáti své vyživovací povinnosti, když se má starati ještě o manželku a manželské děcko. Prvý

s o u d žádost zamítl, r e k u r s n í s o u d jí vyhověl. D ů v o d y: Žadatel pobírá od 21. července 1936 jenom 78 Kč podpory, kterážto podpora bude od 21. října snížena na 63 Kč týdně. Ježto z těchto nepatrných podpor ještě část připadá na alimentální povinnosti z dřívější doby, nemůže býti o tom ani sporu, že ze zbývajících částky navrhovatel nemůže živiti sebe, manželku a dítě. Jeho žádost na zproštění povinnosti alimentální pro tuto dobu jest tudíž odůvodněna.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Jde o to, zda nemanželský otec, který navrhl, aby byl zproštěn zákonné vyživovací povinnosti po dobu, dokud bude pobírat snížené podpory v nezaměstnanosti, není s to, aby plnil tuto vyživovací povinnost k nemanželskému dítěti, je-li zjištěno, že jest bez zaměstnání a bere toho času jen podporu v nezaměstnanosti, a to za dobu od 21. července do 21. října týdně 78 Kč, a že bude pobírat po další tři měsíce pouze 63 Kč týdně. Rekursní soud hledě k těmto zjištěným skutečnostem usoudil, že nemanželskému otci není možné, aby plnil zákonnou povinnost k nezletilému nemanž. dítěti, ježto podpora, na níž jest nemanželský otec odkázán, jest tak nepatrná, že sotva stačí na vlastní výživu navrhovatele a jeho rodiny (manželky a manželského dítěte). Nejvyšší soud neschvaluje tento názor rekursního soudu. Podle § 166, odst. 2 obč. zák. mohl by nemanželský otec býti zproštěn zákonné vyživovací povinnosti k dítěti jen tenkrát, kdyby bylo prokázáno, že není s to, by dostal této povinnosti, t. j., že není způsobilý přispívat na výživu manželského dítěte uloženou mu zákonem. Ustanovení § 16 první dílčí novely k obč. zák., upravující rovněž zákonnou vyživovací povinnost nemanželského otce, vyjadřuje tento předpoklad slovy, že jest podle poměrů nemanželského otce zcela vyloučeno, by mohl něčím přispívat k zaopatření dítěte. Tomu však tak není v souzené věci. Skutečnost, že nemanželský otec je toho času nezaměstnán a nemá jiných příjmů než podpory v nezaměstnanosti, není takovým stavem, který by sám o sobě podle zákona vylučoval jeho mohoucnost k plnění výživy nezletilého nemanž. dítěte. Mimo to byla navrhovateli poskytována od 14. ledna do 21. července podpora v nezaměstnanosti 132 Kč a po uplynutí šesti měsíců, po kteroužto dobu ovšem pobírá jen podpory ve výše uvedených částkách, bude míti nárok opět na plnou podporu 132 Kč, která se bude zase postupně snižovati, jak tomu bylo v předchozím roce. Přihlíží-li se k tomuto celkovému příjmu navrhovatelovu za dobu jednoho roku, nelze míti za to, že nemanželský otec není vůbec s to, aby plnil zákonnou vyživovací povinnost k nemanželskému dítěti.

Čís. 15514.

Nárok zaměstnankyně nemocenské pojišťovny, jejíž služební poměr zanikl provdáním před uplynutím třicetipětileté služební doby, na příplatky k důchodu vyplácenému jí všeobecným pensijním ústavem.

(Rozh. ze dne 16. října 1936, Rv II 832/35.)